

אמרי שפר 'תפג'

מתוך 'ליקוטי שמואל'

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

הגיליון מופיע באתר 'לדעת' וכן ניתן לקבלו לאימייל מדי שבוע על ידי שליחת בקשה. eisikovits1@gmail.com,

058-4852-443

אודה לכם אם תעבירו את העלון לאנשיכם או כתובות של נציג עלון. אשמח לקבל הערות מחכימות ובל"נ אשתדל להתייחס אליהם. גם רשות להדפיס / לחלק / להעתיק / לשמור. - בשעת הצורך הרשות נתונה לאמור מהדברים שבעלון אף שלא בשם אומרם. אבל הבא להדפיס וידפיס בשם אומרם. יביא גאולה לעולם. כמו כן יש אפשרות לקבל כל עלון בכל שפה כמעט שתרצו בתרגום של ווארד .

החיבור הראשון הופיע במסגרת

'מפעל ליקוטי שמואל'

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו"

בשעה טובה ומוצלחת, בסייעתא דשמיא, רואה אור ספר חדש ומפעים

ליקוטי שמואל – חומש בראשית

לאחר שנים של עיון, איסוף, ליקוט ועריכה, יוצא לאור ספר ייחודי המאגד –סוף מעשה במחשבה תחילה את מיטב הקטעים, המאמרים, הסיפורים והמשלים שהופיעו בעלוני פרשת השבוע בשנים האחרונות. דברי חן ושכל טוב, שנבחרו בקפידה וערוכים בטוב טעם, כדי להחיות את הלב ולהאיר את השולחן

- מתוכן הפרקים: רעיונות מאירי עיניים לפרשיות השבוע • משלים מעוררי מחשבה • סיפורים נוגעים ללב • פנינים להעשרה ולהעברה בשולחן שבת

מתאים ללימוד אישי, למסירת דבר תורה ולשיחה משפחתית

ערוך ומוגש בעמל רב על ידי הרה"ג שמואל אייזיקוביץ שליט"א

כעת למכירה במחיר שווה לכל נפש –כרך ראשון על חומש בראשית

להזמנה:

<https://dash.bookpod.co.il/product/2231>

אבי בעל ה"אבני נזר" אמר שעל האדם ללמוד מהנרות, שכמו שהשמנים מטבעם נמשכים אחר הפתילה, למרות שבכך הם מכלים את עצמם באש הבוערת, כך צריך האדם להיות נמשך אחר הקב"ה, גם אם לפי ראות עיניו יצמח לו רע מזה, חס ושלום, משום שמחמת עיסוקו בתורה ובתפילה לא יהיה לו פנאי להרוויח כדי פרנסתו, בכל זאת יהיה נמשך אחר הקב"ה ויבטח בשם ד', שההולך בדרכי ד' כל המאורעות שיבואו עליו הם לטוב לו. (סיפורים וליקוטים בשם שם משמאל)

אדם שחוגג אירוע של שמחה מסוימת. בכזה זמן ניתן בקלות לשקוע בתוך השמחה האישית ולשכוח לחלוטין לדאוג לסובבים. אולם זהו בדיוק הזמן בו עליו לדאוג להרגשה הטובה של אורחיו וידידיו. ביכולתו לתת להם להרגיש עד כמה הוא שמח שהם הגיעו לקחת חלק בשמחתו. בכך הוא גורם לכל אחד מהם תחושת חשיבות והערכה החשובה לכל אדם.

אדם שמצליח לנווט את חיי הנישואין שלו עם שלוה וחמימות ונעימות - ובתוך תוכו הוא מעריך את בן זוגו ושמח במנת חלקו - והוא לא מרגיש שחסר לו דבר בחיי הנישואין, אזי יש עליו חותמת שהוא אדם עם לב טוב ואשריו בזה ובבא.

אדם ששמח במה שיש לו ואין הוא מרגיש שחסר לו דבר, אדם זה זכאי לכתר ולתואר של "עשיר". מדוע? משום שאין מטרת העשירות לאגור כספים כחול הים, אלא לעזור לאדם לממש את כל חפצו ותאוות ליבו - ללא מגבלות כלכליות. ואדם השמח בחלקו ולא מרגיש חסר, הרי יש לו "הכל" - והוא לא מרגיש "מוגבל כלכלית". במילים אחרות: המכנה המשותף בין העשיר הכי גדול לאדם השמח בחלקו - זה ששניהם מרגישים שיש להם הכל ולא חסר להם דבר, והם שמחים "שמחה מושלמת" בנחלתם ומנת חלקם.

אחד בא אל הרבי מקוצק זיע"א אחד מחסידי יהודי זקן, והתאונן בפניו כי הוא חי בדחיקות גדולה ובניו אשר הוא מוסר נפשו עליהם, והם בעלי פרנסה אינם דואגים לו ואינם תומכים בו

ואינם חסים עליו. ומה הפלא ? - אמר לו הרבי מקוצק, רמז לזה אנו מוצאים בתורה, כשיוסף עיכב את בנימין התחנן לפני יהודה שיחוס על שיבתו של יעקב ככתוב "והיה בראותו כי הנער ומת". נשאלת השאלה הרי בנימין השאיר בבית עשרה בנים ולמה לא ביקש יהודה שיחוס על בניו שימותו מצער אביהם שאיננו, סימן שההורים מצטערים יותר על ייסורי בניהם מאשר הבנים על ייסורי ההורים.

אין ספק שיוסף זכה לברכת ה', ככתוב: " וַיְהִי ה' אֶת יוֹסֵף נְיָה אִישׁ מְצָלִיחַ ". אולם הקב"ה עוזר רק למי שרוצה ומתאמץ. ואין בסייעתא דשמיא גדולה זו בכדי להקטין את מאמציו והישגיו של יוסף במסעו האישי. מסע היכול לשמש דוגמה ומופת לכולנו.

אמר רבי יחזקאל הלברשטאם זצ"ל: מי שאוהב את ארץ ישראל, נעשית לו הארץ לאוהב.

אמר ר' מאיר מפרימשלאן, איך נרהיב עוז לעלות ולעמוד לפני אבינו שבשמים, בעת ש"הנער איננו איתו" - שבנינו אינם הולכים בדרך אבותיהם. "כי עבדך ערב את הנער", הרי אמרנו שבנינו יהיו ערבים לנו.

אמר **שלמה** בחכמתו 'בני אם חכם לבך, ישמח ליבי גם אני'

אנו אומרים "אלקא דמאיר ענני" פירושה שאם יהודי מאיר את הא-לוקות בסביבתו הוא זוכה שהקב"ה עונה לכל בקשותיו.

בחלום הראשון של הפרות נאמר ויקץ פרעה, ואילו בחלום השני של השיבולים נא "ויקץ פרעה והנה חלום". משמע שרק כאן הרגיש שזהו חלום, ולא בפעם הראשונה, משום שלגבי הפרות, אמנם פרות לא אוכלות בשר, אבל יש הגיון שפרה תאכל פרה, אבל ששיבולים אוכלות, זה משולל הגיון, לכן כאן נאמר "והנה חלום"

בחנוכה מסובבים את הסביבון מלמעלה לומר שהנס בחנוכה היה על ידי איתערותא דלעילא, ובפורים מסובבים מלמטה לומר שהנס היה על ידי איתערותא דלמטה (בשם האבני נזר).

בחתם סופר כתוב שבכל שנה בעשרה בטבת יש נידון בשמים אם הגלות תמשיך או שתבוא כבר הגאולה.

במילה "מנחה" נרמז על שבת חנוכה, שחלה בפרשת מקץ: "מנחה" בראשי תיבות –(תפילת) מנחה, נר חנוכה, הדלקת נרות של שבת. כך הוא הסדר בערב שבת של חנוכה: קודם יש להתפלל מנחה, אחר כך להדליק נרות חנוכה ולאחר מכן להדליק נרות שבת.

בנות הבית אינן מדליקות, טעמו של החתם סופר, לפי שעיקר חיוב הדלקת הנר להניחו ברשות הרבים, ומטעם ש"כל כבודה בת מלך פנימה" לא תיקנו שתדלקנה הבנות ברשות הרבים (שבת כא, א).

בעת יציאת היסודות לשיבת פוניב'ז, פרץ הרב מפוניב'ז מידי פעם בבכי עד שקשה היה להרגיעו, והחזון אי"ש שנכח במקום אמר: "ישיבה שמייסדים בדמעות, בדם וביוזע, סופה להתקיים".

ברגע שהגיע שעת ישועתו של יוסף, לא עיכבוהו אפילו לא רגע אחד יותר! אלא תיכף ומיד הוציאו אותו במרוצה ומנוסה. כך בכל ישועה לכלל ולפרט, ברגע הנכון, היא מגיעה במהירות כחץ מקשת. [חפץ חיים]

בשמות בית אבא לא נתבייש ולמסורת ישראל סבא לא נתכחש! נקרא לילדינו בשמות הקדושים והצנועים של זקנינו וזקנותינו, ובל ניתן לצלצול הזר והחיצוני להחריש אוזנינו ולבלבל דעתנו, אלא נלך במסורת אבותינו הקדושים והטהורים

בתום ימי החנוכה, הגענו ל'זאת חנוכה', עורכים מעמד שריפת הפתילות. את לקחי הזמן אין שורפים. ומה למדנו? ניקח עמנו את עיקרון ההדרגתיות, 'מוסיף והולך', לאט ובטוח, להתקדם בצעדים יציבים

דברים אלו הובא להלכה במגן אברהם (מגן אברהם סימן קי סק"י) ובמשנה ברורה (סק"כ) שהנוסע בדרכים יעסוק בתורה, אך לא ילמד בעיון. אלא שהם מוסיפים, **שאפשר** שהאיסור נאמר רק לגבי העגלון המנהיג העגלה (ובימינו: נהג הרכב), אבל היושב בעגלה (ובימינו ברכב), יכול ללמוד אפילו בעיון. אמנם המגן אברהם והמשנ"ב כתבו כאן רק בלשון 'ואפשר', אולם בשלחן-ערוך-הרב ובכף-החיים השמיטו תיבת 'אפשר', ונקטו בפשיטות שהיושב ברכב יכול ללמוד גם בעיון.